

Kitap Tanıtımı

Meditasyonlar – Chiara Lubich'den MELETES

İstanbul, Cumartesi 14 Mart 2015

Nikolaus Wyrwoll'un sunumu

Chiara Lubich'in ölüm yıldönümü olan bugün Chiara'nın „Sonsuz Yaşam İçin Doğum Günü”den ve Yunanca`ya yaptığı etkilerinden bahsettiğim için çok mutluyum. 1957 yılında Roma'da Chiara'nın bu fikirlerine „Nikolaos Foskolos, 16 Mart 2012' de vefat etmiş olan Anargiros Brindisi ve de 22 Aralık 2010'da vefat etmiş olan Eleutero Fortino ile de tanık olmuştuk, daha sonra Bartholomaios Archondonis.

O zamanlar manevi babamız olan Peder Wilhelm Klein SJ bize „Fokolare Hareketi'ni öğrenmelisiniz. Bu gerçek bir manastır hayatıdır. Fokolare ile birlikte manastır hayatının şimdiye kadarki hikayesi tarihe yazılacaktır.

O zamanlar seminaristler ve rahiplerin fokolar ile irtibata geçmesi yasaktı.

Igino Giordani önsözde şöyle diyor: Chiara'nın yazıları şiirsel olarak baştan çıkarıcı değiller: müsbet hayatın meyveleri olup, yeni bir yaşamın tohumları gibidir. Chiara'nın sözleri nasıl yeni bir hayat için tohum ise benim bugünkü sunumum da müsbet hayatın iki örneğini teşkil edecektir: A. Bizanslı Aziz Nikolaus.

B. Regensburg'taki Ortodoks öğrenciler

A. Bizanslı Aziz Nikolaus

1957 yılında Roma'da Chiara'nın Charisma'sı yardımıyla „Terkeldilmiş İsa'nın bizi özgür kılan düşüncesiyle tanıştık. Bizim Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum'da rektörümüz olan Peder Franz Graf von Tattenbch SJ Chiara'ya 1958'de şu göndermede bulundu: “Gerçek olan şu ki yalnızca

azizler çarmıhı anlama gücüne sahip insanlardır”, ve şöyle dedi: Bari’ye bir hac ziyareti yapalım. Aziz Nikolaus da Terkedilmiş İsa’yı anlar.

Aziz Nikolaus’un muhtaç insanlar için dikkatli bir gözü var. O gemideki insanların fırtınada batma tehlikesi altında olduğunu görüyor. Terkeldilmiş İsa. Aziz Nikolaus kendi şehri olan Myra’da açlık çeken insanların ekmek yapabilmeleri için tahıl temin ediyor. Aziz Nikolaus, burada Konstantinopel’de üç generalin iftiraya uğradığı ve haksız yere ölüme mahkum edildiğini duyuyor aynı ,Terkeldilmiş İsa’ gibi. Nikolaus olaya müdahale ediyor ve de imparatorun üçünü de serbest bırakmaya ikna ediyor. Çocuklar korunmasız olduklarından baskı altındalar ve ölüme tehdit ediliyorlar aynı Mısır’a kaçmak zorunda olan ,Terkeldilmiş İsa’ gibi. Aziz Nikolaus onları katil ev sahibinin turşu fiçisinden kurtarıyor. Aziz Nikolaus üç kızın çeyizlerini gece odalarına fırlatıyor ki, ona değil de Allah’ya teşekkür etsinler.

Chiara Aziz Nikolaus’un işlerini şöyle tanımlıyor: “Bazıları yaptıklarını “sevgi için” yaparlar. Bazıları ise “Sevgi olmaya” çalışarak yaparlar. Bu ışıkla da bizler kardeşimize olan yaklaşımlarımızın ve ona hizmet edişlerimizin, Allah’ın kalbindeki isteme göre olup olmadığını ve kardeşimizin de arzularına göre olup olmadığını ve sanki kardeşimizin yanında hizmet edenin biz değil de İsa olup olmadığını görürüz”.

Rektör von Tattenbach bize şöyle dedi: Aziz Nikolaus’u yardıma çağırın ki size Chiara’nın Charisma’sını nasıl yaşamanız gerektiğini göstereyim.

Chiara sayesinde Aziz Nikolaus’un şahsında doğunun, bizanslı “Sevgi olmaya” “essere l’Amore” örneğini tanıdık. Bu ülkede, şimdiki Türkiye topraklarında etkili olmuştur. 1000 yıl kadar

önce bu toprakların güney kıyılarında yaşayan insanlar: Likya, Pamfilya, Mira ve Demre`den Suriye-Arabistan kabilelerin akınlarından ve korsanların saldırılarından kaçmak için Güney İtalya`ya göç ettiler. Birlikte doğulu “Sevgi olmaya”yı getirdiler.

1087 yılında Güney İtalya`ya göç eden Yunanlılar kendi Azizleri olan Nikolaus`u kendilerine model olması açısından yanlarında istiyorlardı. Tahıl tüccarları da bu azizin kalıntılarını alıp onlar için Bari`ye getirdiler. Yunanlılar Aziz Nikolaus`un kalıntılarını Episkopos`un bulunduğu latin-katolik Katedrali`ne deği de, bizanslı vali Katapan`ın, - kendisi Roma imparatorunun Konstantinopel`deki temsilcisi idi- terkettiği başkentte getirdiler. Bu da Episkoposun taraftarlarıyla zorlu bir savaşıa neden oldu. Güney İtalya`daki bu insanları Nikolaus, 1000 yıl kadar sonra Chiara tarafından ,Terkedilmiş İsa’ motifiyle yüreğimize konan Charisma ile yönetmeye devam etmeliydi.

Chiara şöyle diyor: “Tüm yalnız olanları bana ver Allah’ım. Dünyayı saran o büyük terkedilmişlik için kalbinde yanıp tutuşan o sonsuz tutkuyu ben de hissediyorum. Hasta ve yalnız olan her varlığı seviyorum.

Onların ağlayışlarına kim teselli veriyor? Yavaş yavaş ölmelerine kim üzülüyor? Ya ümitsiz kalb, kim bağrına basıyor? Bu dünyada Senin sevginin görünen kutsal gizemi olmama izin ver Allah’ım. Senin kolların olup dünyayı bütün yalnızlığıyla sarmak ve onu sevgiye dönüştürmek istiyorum”.

B. Regensburg'taki Ortodoks öğrenciler .

Bu ikinci örnekle Chiara'nın karizmasının nasıl ete kemiğe büründüğünü görüyoruz. “Sevgi salt O'nun beni sevmiş olduğu sevgidir, ya da Kendisinin benim varlığında sevdiği sevgidir.”

Allah herkesi seviyor. Bunu için beni harekete geçiren Albert Rauch oldu ki ben bugün yaşayan Ortodoks kardeşleri, dışarıdan bir turist gibi değil de Chiara'nın yazdığı gibi (Med ital 21,gr 22f) bir güneş ışığı gibi tanıyayım. “Işıklar güneşe yaklaştıkça gittikçe birbirlerine yaklaşırlar. Bizler de Allah'ın isteğini mükemmel bir şekilde yaptıkça, hem Allah'a hem de birbirimize daha fazla yaklaşırız. Ta ki hepimiz bir oluncaya dek.

1959'da Meditazioni-Meletes'in ilk kez yayınlanmasından sonra cebimizde ve yüreğimizde olan bu kitapla 1960 yılında Yunanistan'a doğru yola çıktık. İlk olarak Kerkyra'da Sen Spyridon, Ioannina, Meteora, Selanik ziyaret ettik. Athos Dağı'nda bir ay kaldıktan sonra ağustos ayında İstanbul ve Efes'i ziyaret ettik.

Patrik Athenagoras bizi Heybeli'ye (Chalki'ye) götürdü. Patrik Athenagoras Chiara'nın yazdıkları beğeniyor adeta ışık saçıyordu (Medial 18,gr 19, tr 17): “Allah'ın bizim üzerimizdeki planının ortadan kalkmayacağını anlıyorum. Bizleri salt tatmin eden tek şey, Allah'ın sonsuzluktan beri bizler için düşünmüş olduğu yerde kendimizi görmektir.” Patrik Athenagoras Chiara'nın yazdıkları beğeniyor adeta ışık saçıyordu : “Sevgi salt O'nun beni sevmiş olduğu sevgidir, ya da Kendisi'nin benim varlığında sevdiği sevgidir.” Patrik Athenagoras İsa'nın sözü ışık saçıyordu (Yuhanna 17, 11.21): “Bizim gibi bir olsunlar diye... hepsi bir olsun”. Chiara şöyle dedi: (tr33, it 35, gr) “İnsan olan Allah İsa da

konuřtu. O'nun da bize bir vasiyeti var: hepsi bir olsun!
Hayatlarını birliğe doğru yönlendirenler, Allah'ı tam kalbinden vurmuş olurlar. Dünyada hepimiz kardeşiz fakat birbirimize ilgi göstermeden yaşayıp gideriz. Üstelik vaftiz olmuş Hıristiyanlar da birbirlerine böyle davranırlar. Azizlerin birliğinden oluşan mistik bir Vücut da var. Bu Vücut karanlık tünellerdeki şebeke ağı gibidir. Bu tünelleri de aydınlatmak için bir güç var: birçok kişinin tanrısal lütuf dolu hayatıdır. İsa ise Peder'e yakardığında sadece bunu istememişti.

Yeryüzünde Cennet'i istiyordu: aydınlanmış tünellerdeki şebeke ağına beze bir şekilde, herkesin Allah ile ve aralarında birlik içinde olmalarını ve insanların kendi ruhlarından başka, değerleriyle olan ilişkilerinde İsa'nın varlığına istiyordu.

1971'de Kalki'deki Ruhban Okulu kapatıldığında, Athenagoras Albert Rauch'a şöyle demişti: Şimdi Regensburg'un Doğu Kiliseleri Enstitüsü küçük bir Kalki olmalı!

Bu seyahatte Terkeldilmiş İsa'yı (Gesú abbandonato'yu) bulduk. Bazı Ortodoks Yunanlılar Avrupa'da seve seve Katolik fakültelerinde eğitim almak istemekteydi. Fakat bu mümkün değildi. Her deneme/sınav öncesi Papa'ya bağlılık yemini yapmak zorundaydılar.

Roma'da bu probleme işaret ettik. 1962 yılında Vatikana çağrıldım. Roma'da Metropolit Maximox Repanellis'e: "Artık tüm Hıristiyanların herhangi bir yemin yapma zorunluluğu olmadan tüm Katolik akademik derecelere hak kazandığını" yasal olarak söylemekle görevlendirildim. **12.** Bulgarlar, Gürcüler, Ermeniler, Sırlar, Makedonlar, Romenler, Ukraynalılar ve Ruslar için bu önemli bir konuydu. Sovyet rejiminin sürdüğü 70li yıllarda kendi ülkelerinde iyi bir ilahiyat eğitimi almaları mümkün değildi.

Bugüne kadar aşağı yukarı 1000 kadar öğrenci Regensburg'taki Doğu Kiliseleri Enstitüsü'ne gelip Chiara'nın fikirleri ile dini eğitim aldılar. Katı İlahiyat – Chiara Lubich'in Charisma'sı: Chiara 1968' de Regensburg'ta bir 'Fokolar Hareketi' kurdu. Regensburg'taki Doğu Kiliseleri Enstitüsü'nde bugüne kadar Ortodoks, Ermeni, Etiyopyalı, Gürcü, Yunanlı, Kıpti, Makedon, Rumen ve Rus öğrencilere eşlik eden bir veya iki adet Fokoların var. Kız ve erkek öğrenciler bu şekilde birbirlerini tanıyıp sevmeyi öğrendiler.

Bu yüzden Chiara'nın ne yazdığını takip ediyoruz: (it 37, gr 40, tr 35) "Eğer birlik içindeyssek İsa aramızdadır. En önemlisi de budur. Kalbimizin sahip olduğu bütün diğer hazinelerin en değerlisidir: annemizden, babamızdan, kardeşlerimizden, çocuklarımızdan daha değerlidir. Hatta Roma gibi büyük bir şehrin sanat eserlerinden de değerlidir." Ve biz şöyle bir güncelleştirme yaptık: Hatta kilise gibi büyük bir sanat eserinden de değerlidir.

Doğu Kiliseleri Enstitüsü' nun yazıya dökülmemiş ev kurallarını sayfa 105'te okuyoruz: (Medital 96, gr 105) Bu sevgi ilişkisi hıristiyan hayatının temelini ve doruğunu oluşturur.

Ve insan bu sevgi ilişkisiyle Yüce Allah'a tek başına değil, kendisine eşlik eden etrafındaki kişilerle ilerler. Ve böylece benzersiz bir güzelliğe sahip olarak, Kutsal Yazılardaki şu sözler ruhumuzda yankılanır: "Bakın! Ne iyidir, ne tatlıdır hep birlikte kardeşçe yaşamak" (Mezmur 132,1)